

Hensigt at skaffe de fornødne Midler til Veje. Finansministeren udtalte ved Forelæggelsen, at i Øjeblikket kunde han ikke udtale sig derom. Jeg vil dog haabe, at det Øjeblik ligger meget nær, da det er muligt for Ministeren at give en Oversigt over, hvorledes Staten i det hele taget sidder i det. Thi det kan jo ikke nytte noget, at vi vedtager Udgifter paa 10 Mill. Kr. og derved bringer Underbalance paa Statsregnskabet, hvorved man modarbejder det, der har været tilstræbt ved Valutaordningen. Det er formentlig en Forudsætning for Ministeren, at han mener at kunne gaa ud fra, at der er Dækning for Udgifterne, med andre Ord, at der ikke derved skaffes en Underbalance paa Statsregnskabet; men jeg vil dog gerne vide, om den højtærede Finansminister vil have Forslaget gennemført, selv om det skulde medføre, at der ikke opnaaedes den nødvendige Balance paa Statsregnskabet, thi hvis dette er Tilfældet, saa kan vi ikke være med til en Gennemførelse af dette Lovforslag.

Jeg antager, at man af disse Udtalelser vil have faaet det Indtryk, at vi for Konjunkturtillægets Vedkommende stiller os velvilligt, og at vi er rede til ogsaa at træde i Forhandling med Hensyn til Stedtillægget, naar vi kan faa saadanne Ændringer i det tidligere Princip, som jeg her har nævnt, men at en Forudsætning for vor Tilslutning er, at vi faar Sikkerhed for, at der ikke derved skabes en daarlig Balance for vort Statsregnskab; thi det tror jeg at vi fra alle Sider, ogsaa fra Tjenestemændenes, skal være enige om at undgaa.

A. M. Hansen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Parkov i den Udtalelse, at det har sin Betydning, at Lovforslaget, som det foreligger her, fremkommer som en Overenskomst mellem Tjenestemændene og den højtærede Minister. Det har sin Værdi, naar man som her staar overfor en Overenskomst, som vel stiller Krav til Staten, men som tillige bærer Vidnesbyrd om Resignation fra Tjenestemændenes Side, og jeg mener, det bør understreges, at det her foreliggende Forslag virkelig bærer Vidnesbyrd om en saadan Resignation.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at det forundrer mig, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen, gik saa stærkt imod den foreslaaede Forhøjelse af Konjunkturtillægget; thi det ærede Medlem vil jo vide, at det Forslag, som daværende Finansminister N. Neergaard i 1923 forelagde om Konjunkturtillægget, den Gang der var Tale om den stærke Nedsættelse,

indeholdt en Paragraf, som gik ud paa, at Konjunkturtillægget skulde være glidende. Hvis dette Forslag var blevet vedtaget i 1923 i den Skikkelse, hvori det forelaa, vilde Konjunkturtillægget i Dag have været højere end det, der er foreslaaet af den højtærede Finansminister i det foreliggende Lovforslag. Det er en kendt Sag, at det gik ud paa, at for hver 54 Kr., som Dyrtidstillægget bevægede sig bort fra 486 Kr., som det var den Gang, skulde Konjunkturtillægget følge Bevægelsen med $\frac{1}{9}$ af Konjunkturtillægget. Da Dyrtidstillægget siden 1923 er steget fra 486 Kr. til 702 Kr., altsaa med 4 Gange 54 Kr., saa vilde ved Vedtagelsen af denne Bestemmelse i det Neergaardske Forslag Konjunkturtillægget i Øjeblikket have været $\frac{4}{9}$ højere end Konjunkturtillægget efter Forslaget af 1923. Jeg kan derfor ikke rigtig indse, at der er god Overensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Søren Svendsens Udtalelser i 1923, da han sluttede sin Tale med at anbefale det Lovforslag til Vedtagelse, som den Gang var fremsat, og udtale Haab om, at det maatte blive til Lov inden 1. April 1923, og det ærede Medlems Udtalelser nu 2 Aar efter: Ikke en Øre til Tjenestemændenes Konjunkturtillæg, skønt det Forslag, som her foreligger, faktisk giver Tjenestemændene mindre, end de vilde have opnaaet ved det Forslag, som den Gang forelaa, og som blev saa varmt anbefalet af det ærede Medlem.

Jeg kan udtale mit Partis Tilslutning til Lovforslaget og da navnlig til Forslaget om Konjunkturtillægget. Med Hensyn til Stedtillægget maa jeg sige, at jeg føler mig ikke helt overbevist om, at der bør være saa stor Forskel paa Stedtillægget i Hovedstaden og i de større Købstæder, som der her foreslaas, men da det af de foregaende Udtalelser fremgaar, at man tænker sig, at Lovforslaget skal henvises til Lønningsudvalget, mener jeg, at det vil være Stedet til at behandle disse Spørgsmaal i Enkelt-heder.

Det ærede Medlem Hr. Parkov forsøgte at give en Forklaring paa Vedtagelsen af den nugældende Lov om Konjunkturtillæg og vise, at det var de Konservative, der vilde den rigtige Vej, medens det var de andre, der vilde den forkerte. Jeg kan ikke helt være enig med det ærede Medlem. Der forelaa jo dog det, den Gang vi stemte om det Lovforslag, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet havde stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa, at Konjunkturtillægget skulde fastsættes for et Aar ad Gangen. Nu hævder det ærede Medlem Hr. Parkov, at det allerhøjeste, han kan